

διαφάνεια τοῦ περιέχοντος τὸν κεκαθαρισμένον ἀέρα δοχείου οὐδόλως ἀλλοιούται, ἐνῷ ἡ τοῦ περιέχοντος τὸν συνήθη δέρα θολοῦται, σχηματιζομένου ἐντὸς ἀτμοῦ εἰς σκιερὸν νέφος, εἰς ἀληθῆ διμίχλην.

Ἐν τούτου προκύπτει ὅτι τὰ μόρια τοῦ ὄδαροῦς ἀτμοῦ δὲν ἀρκοῦσιν αὐτὰ καθ' ἔκυτὰ νὰ παραγάγωσιν ἐν τῇ ἀτμοσφαίρᾳ πεπυκνωμένον ἀτμὸν, ἀλλὰ πρὸς τοῦτο πρέπει νὰ μπάρχῃ καὶ μετέωρος κόνις· ἔκαστον δὲ μόριον κόνεως θέλει περιβληθῆ ἐλάχιστον ποσὸν ὄδατος, καὶ θὰ κυματίζῃ ἐν τῷ ἀέρῳ. Ἐὰν δὲ κόνις δὲν εἴνε ἴκανης ποσότητος, οἱ δὲ ἀτμοὶ εἴνε ἀφίονοι, τὸ ὑγρὸν περικάλυψμα θὰ βαρύνῃ τὰ στερεὰ μόρια τῆς κόνεως, καὶ θέλουσι καταπέσει. Τοῦτο δὲ παρατηρεῖται, ὅτε δὲ καιρὸς κλίνει πρὸς τὴν βροχήν.

Οἱ Αἴτιοι προβληθήσονται συμπεραίνων νὰ εἴπῃ ὅτι, ἐὰν δὲν ὑπῆρχε κόνις ἐν τῇ ἀτμοσφαίρᾳ, δὲν θὰ ὑπῆρχον οὔτε διμίχλη, οὔτε νέφη, οὔτε ἵσως βροχή. Οἱ ἀήρ δὲ, διπέρκορή γενόμενος ἀτμῶν, ζητεῖται καταθέτει μόνον στρῶμα ὄδατος ἐφ' ἔκαστον τῶν ἀντικειμένων τῆς ἐπιφανείας τῆς γῆς.—Ἐάν, λέγει, αἱ διμίχλαι εἴνε συνήθεσταται ἐν Λονδίνῳ, τοῦτο προέρχεται, διότι ὁ ἀήρ τῆς πόλεως εἴνε πλήρης καπνοῦ καὶ κόνεως εἰς μεγίστην ποσότητα.

Ἄλλοι φυσικοὶ παρετήρησαν, ἵδια δὲ Τυνδάλη, τὴν συμμετοχὴν τῆς κόνεως εἰς τὴν ἀνάπτυξιν τῆς διμίχλης ἀλλὰ πρέπει τις νὰ παραδεχθῇ μετὰ τοῦ κ. Αἴτιοι ὅτι ὄντως δὲν εἴνε διπόλην, περὶ τὸν δόπειον συμπυκνοῦνται οἱ διδάτινοι ἀτμοί; Εἴνε δύσκολόν πως ν' ἀποφανθῇ τις ὑπὲρ τῆς γνώμης ταύτης. Αντιπαρατηροῦμεν δὲ, ὅτι κατὰ τὴν θεωρίαν ταύτην δυσκόλως ἔξηγεῖται δισχηματισμὸς διμίχλης καὶ γεφῶν ὑπὲρ τοὺς ὄκεανούς, ὅπου δὲ ἀήρ, εἴνε μὲν κεκορεσμένος ὄδατος, σπανίζει δὲ δὲν κόνις.

Εἶναι ἀληθὲς ὅτι δ. κ. Αἴτιοι διμιλεῖ περὶ τῆς κόνεως ὡς ἔχούσης μορφὴν τοσοῦτον λεπτὴν καὶ ἀδιέρατον, ὥστε τὰ πάντα δυολογουμένως δύναται τις νὰ παραδεχθῇ. Θερμαίνει ὕελον, σίδηρον, χαλκὸν ἐν μέσω διηθισμένου ἀέρος, καὶ παράγει πάραυτα σκιερὸν διμίχλην. Τὸ σύνηθες ἄλας παράγει κόνις ἀπείρως λεπτοτάτην, εἰς ταύτην δὲ δυολογουμένως ἀποδοτέον τὰς διμίχλας καὶ τὰ νέφη τῶν θαλασσῶν.

Οἱ οπωσδήποτε δὲ νέα αὕτη ἔποψις τοῦ θέματος τούτου, τὴν δοπίαν δ. κ. Αἴτιοι ἔφερεν ἐν μέσῳ, εἴνε ἀξία τῆς προσοχῆς τῶν παρατηρητῶν τῶν φυσικῶν φαινομένων καὶ τῶν μετεωρολόγων.

[Journal des Débats].

1. Ἔνταῦθα σημειοῦμεν παρὰ τὸ πείραμα τοῦ Αἴτιον, τὸ τοῦ κ. Τυνδάλη, δὲ ποιός εἰσάγων εἰς ἀγγεῖον πλήρες δέρα διηθισμένου βεῦμα ἀτμοῦ, παράγει ἀμέσως νέφος σκιερόν, ἥπερ ἐπὶ τοῦ ἀγγείου βίψη φωτεινὴν ἀκτίνα.

ΚΑΙ ΠΑΡΑΓΩΓΗ ΣΤΑΦΙΔΟΚΑΡΠΟΥ

κατὰ τὸ 1880.

Κατὰ τὰς ἐπισήμους πληροφορίας δι μέχρι τῆς 31 Δεκεμβρίου παραχθεῖς καὶ ἔξαχθεῖς σταφιδοκαρπὸς ἀνέρχεται εἰς 170,741,269 λίτρας (μία λίτρα = 133 δραμ. Ήτοι 3 λίτροι περίπου 1 δρα.).

Κατ' ἐπαρχίας δὲ ἔξι ὄν παρήχθη ἀναλυούμενη ἡ ἔξαγωγὴ ἔχει οὕτω:

'Επαρχία Ἡλείας	λίτραι	39,911,634
" Τριφυλίας	"	25,564,046
" Πατρῶν	"	20,153,197
" Αιγαίστειας	"	15,916,265
" Καλαμῶν καὶ Μεσσήνης	"	15,572,248
" Κορινθίας	"	9,839,485
" Πυλίας	"	12,909,604
" Ζακύνθου	"	8,728,332
" Πάλλης	"	7,480,340
" Κρανίας	"	4,813,387
" Όλυμπίας	"	4,066,111
" Μεσολογγίου	"	1,934,196
" Αργολίδος	"	1,387,713
" Λευκάδος	"	1,081,776
" Σάμης	"	668,622
" Ναυπακτίας	"	405,546
" Κυπρισσίας	"	104,587
" Γυθείου	"	100,663
" Βοιτίσης	"	34,013
" Ίολκης	"	33,664
" Αττικῆς	"	18,070
" Δωρίδος	"	17,770

Ἐν σύνολῳ, λίτραι 170,741,269.

Τὸ πλεῖστον τοῦ ποσοῦ τούτου ἐστάλη εἰς Ἀγγλίαν, κατὰ δεύτερον εἰς Γαλλίαν καὶ τρίτον εἰς Ἀμερικήν, τὸ ἐπίλοιπον δὲ ποσὸν εἰς Όλλανδίαν, Αβστρίαν, Βέλγιον, Γερμανίαν, Ρωσσίαν, Ιταλίαν, Τουρκίαν, Ρωμουνίαν καὶ Αἴγυπτον.

Οἱ λιμένες δὲ οἱ ἐλληνικοὶ, ἔξι ὄν κυρίως ἔξαγωγὴ τὸ ἀνωτέρω ποσὸν, εἴνε οἱ ἔξης μετὰ τῆς σημειώσεως τοῦ ἔξαχθέντος ποσοῦ.

Διμήν Πατρῶν	λίτραι	67,817,622
" Κατακέλου	"	33,851,848
" Αιγίου	"	17,347,030
" Καλαμῶν	"	14,271,357
" Ναυπλίου	"	1,376,213
" Νησίου	"	620,431
" Πύλου	"	657,837
" Κορινθίας	"	1,430,603
" Ζακύνθου	"	14,910,145
" Αργοστολίου	"	8,535,851
" Ληξουρίου	"	7,480,340
" Κυλλήνης	"	1,773,370
" Σάμης	"	656,322
" Άσσου	"	12,300

Ἐν σύνολῳ, λίτραι 170,741,269

A. M.

Κατὰ τὸ 1879 φκοδομήθησαν ἐν Λονδίνῳ νέας οἰκίαι 21,589, ἐσχηματίσθησαν δὲ νέαι δόδοι 401 καὶ δύο μεγάλαι πλατεῖαι, αἵτινες ἐν συγκόλωφ ἔχουσι μῆκος 115 χιλιομέτρων.